

NZS
Čerinova 4
p.p. 3986
1000 LJUBLJANA

g. Aleš Zavri
generalni sekretar

Datum: 30. januar 2012

Zadeva: Zahteva igralca za pravno varstvo zaradi Odločbe Komisije za pritožbe Združenja 1. SNL št. 007/12-LD z dne 17.1.2012

1. ZAHTEVA ZA PRAVNO VARSTVO

Tine Kravanja, Mala vas 38, Bovec (v nadaljevanju: igralec) je vložil pri NZS zahtevo za pravno varstvo zaradi Odločbe Komisije za pritožbe Združenja 1. SNL št. 007/12-LD z dne 17.1.2012 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

V izpodbijani odločbi je Komisija za pritožbe Združenja 1. SNL odločila, da je Nogometno društvo Gorica (v nadaljevanju: klub) upravičeno odstopil iz utemeljenega pravnega razloga od Pogodbe o igranju nogometa št. 09/2010 z dne 14.5.2010, sklenjene z igralcem (v nadaljevanju: pogodba).

Izpodbijana odločba je po mnenju igralca bistveno napačna, nezakonita ter sprejeta popolnoma v nasprotju s PRSI NZS, prakso vseh držav EU v nogometu in prava EU, dolgoletno sodno prakso FIFA DRC in CAS, ob neupoštevanju načela pogodbene stabilnosti, neupoštevanju pravilnika FIFA in PRSI NZS ter neupoštevanju osnovnega načela civilnega prava - načela enakopravnosti pogodbenih strank. Prav tako je izpodbijana odločba sprejeta ob neupoštevanju dokazov, ki so bili priloženi zahtevi igralca na prvi stopnji (kjer je igralec priložil odločbo FIFA DRC ter opozoril na veljavno prakso s tega področja).

Izpodbijana odločba tako de facto ter v nasprotju z veljavnimi načeli in pravili FIFA, UEFA in tudi NZS predstavlja možnost, da vsak nogometni klub v Sloveniji vsakemu nogometašu lahko kadarkoli samovoljno ter brez upravičenih pravnih razlogov odpove pogodbo, kar je izredno škodljivo za celoten slovenski nogomet.

Igralec zato pri NZS vlaga predmetno zahtevo in predlaga, da se izpodbijano odločbo razveljavi in potrdi odločbo prvostopenjskega organa oziroma, da se izpodbijano odločbo razveljavi in postopek vrne prvostopenjskemu organu v ponovno razsojanje.

2. DEJANSKA PODLAGA

Igralec ter klub sta sklenila pogodbo za določen čas od 1.6.2010 do 31.5.2014.

Klub je igralcu enostransko predlagal Sporazum o prenehanju Pogodbe o igranju nogometa, ki ga igralec ni želel skleniti, saj se ni strinjal z njegovo vsebino in ponujenimi pogoji. Zato je igralec z interno vročilnico prejel obvestilo kluba o odstopu od pogodbe, v katerem je bilo navedeno, da klub skladno s 4. odst. 6. člena pogodbe uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe, kot obrazložitev pa je klub navedel, da naj igralec ne bi zadovoljeval (strokovnih) kriterijev za igranje nogometa, ki jih zahteva klub. Zoper navedeni odstop od pogodbe igralcu ni bil podan oziroma ponujen nikakršen pravni pouk zato je igralec zaščito iskal pred pristojno komisijo pri Združenju 1. SNL, ki je izdala odločbo na prvi stopnji, s katero je v celoti ugodila predlogu igralca. Drugostopenjska komisija pa je z izpodbijano odločbo odločila povsem drugače (in v korist kluba) in odločila, da klub sme enostransko odpovedati pogodbo igralcu, če slednji ne zadovoljuje strokovnih (športnih) kriterijev kluba pri izpolnjevanju pogodbe o igranju nogometa.

3. PRAVNA PODLAGA

Igralec je od pristojne komisije pri Združenju 1. SNL zahteval, da naj se ugotovi, da je klub neupravičeno odpovedal pogodbo in sicer iz naslednjih razlogov, ki jih ponavlja tudi v tej zahtevi:

- (i) Odpoved pogodbe je v nasprotju s pogodbo in PRSI, saj sploh ni navedeno ali gre za odpoved iz pravnega ali iz športnega razloga.
  - a) V primeru, da gre za odpoved iz pravnega razloga, klub za to odločitev ni navedel nikakršnih razlogov in jih tudi nima, saj igralec ni z ničemer kršil obveznosti iz pogodbe, ki so podrobno navedene v 2. členu pogodbe. Klub je kot edini razlog navedel sklic na 4. odst. 6. člena pogodbe, kar igralec podrobneje izpodbija v točki (ii) spodaj.

Pogodbeni stranki sta se v pogodbi v 4. odst. 6. člena sicer resnično dogovorili, da »v kolikor strokovna komisija Društva ugotovi, da igralec ne daje zadovoljivih rezultatov ali ne ustreza kvaliteti ekipe, lahko Društvo pogodbo razdre vendar ne prej kot v prvem naslednjem premoru (zimski ali poletni). V tem primeru je društvo prosto vseh obveznosti do igralca.«

Vendar pa se je igralec v svoji zahtevi že skliceval na to, da je pristojna komisija Združenja 1. SNL v podobnem primeru (odločbi št. 006/10 z dne 12.1.2010) že odločila, da gre pogodbeno določilo glede športnih kriterijev, ki klubu dovoljuje enostranski odstop od pogodbe, šteti za nezapisano kot to smiselno izhaja iz določil 82., 83. in predvsem 84. člena Obligacijskega zakonika in kot je to že večkrat odločila DRC FIFA v svojih odločbah. Odpoved pogodbe zaradi neizpolnjevanja športnih (strokovnih) kriterijev pri igranju nogometa ni in ne sme biti upravičen pravni razlog za odpoved pogodbe.

Drugih pravnih razlogov pa klub v svojem odstopu od pogodbe ni navedel, zato odpoved pogodbe nikakor ne more temeljiti na pravni podlagi in je zato je v celoti neupravičena.

-
- b) V primeru pa, če gre za odpoved iz športnega razloga (kot že navedeno niti iz izreka niti iz obrazložitve odpovedi natančneje ne izhaja, na kateri podlagi temelji odpoved pogodbe), igralec navaja, da PRSI takšne odpovedi seveda ne dopušča in je že zaradi tega nezakonita oziroma nedovoljena.
- (ii) Pri neupravičenosti odstopa od pogodbe iz razlogov neizpolnjevanja strokovnih kriterijev kluba je nujno treba upoštevati lex sportiva kot avtonomno pravo, ki ga pri športnem pravu izoblikujeta predvsem Arbitražno sodišče za šport in DRC FIFA (NZS ter posledično Združenje 1. SNL sta namreč povzela pravila krovne organizacije FIFA in sta zato nedvomno podvržena tudi njeni arbitraži ter izoblikovani sodni praksi).

Igralec zato opozarja na izpodbijano odločbo, kjer iz obrazložitve izhaja, da drugostopenjska komisija sploh ni upoštevala niti PRSI niti dolgoletne prakse DRC FIFA, ki je v podobnih primerih že večkrat jasno razsodila, da *»klavzula v pogodbi o igranju nogometa, ki dovoljuje enostransko prekinitev s strani kluba ob nedoseganju pričakovanj od igralca, ne more biti opredeljena kot upravičen pravni razlog in je zato neveljavna (nična)«*. Igralec tej zahtevi prilaga vrsto odločb DRC FIFA, ki navedeno načelo jasno in nedvomno potrjujejo.

Igralec še dodaja, da je neveljavnost tovrstne klavzule seveda nujna, saj bi sicer klub z njeno uporabo izigral siceršnjo prepoved odpovedi pogodbe iz športnih razlogov po PRSI ter celoten sistem pogodbene in socialne varnosti pri sklepanju profesionalnih pogodb z igralci, ki bi se jim klubi lahko na tak način enostavno ter brez vsakih posledic zanje odpovedovali izključno iz enostranskih razlogov, na katere igralci nimajo in ne morejo imeti nobenega vpliva. Izpodbijana odločba je tako izredno škodljiva za celoten slovenski nogomet, zato jo je treba odpraviti.

Tine Kravanja

Združenje 1. SNL

Parmova ulica 53, 1000 Ljubljana
T: 01/23 45 880, F: 01/23 45 888
info@prvaliga.si, www.prvaliga.si

Štev.: 007/12 - LD

Datum: 17.01.2012

Komisija za pritožbe Združenja 1. SNL je v petčlanskem senatu pod predsedstvom predsednika komisije Boltin Tomaža in ob sodelovanju članov komisije Lešnik Branka, Klun Mihe, Divjak Luke in Habjan Marjana v pritožbeni zadevi ND Gorica zoper odločbo Komisije za status igralcev Združenja 1. SNL št. 197/11 z dne 26.10.2011, na dopisni seji dne 16.01.2012

ODLOČILA:

Pritožba ND Gorica zoper odločbo Komisije za status igralcev Združenja 1. SNL št. 197/11 z dne 26.10.2011 je **v celoti utemeljena**, zaradi česar se izpodbijana odločba spremeni tako, da se sedaj glasi:

1. Nogometno društvo Gorica je od Pogodbe o igranju nogometa št. 09/2010, sklenjene dne 14.05.2010 z igralcem Tinetom Kravanjo, dne 01.07.2011 upravičeno odstopilo iz utemeljenega pravnega razloga.

2. Igralec Tine Kravanja je dolžan sam kriti stroške, ki jih je imel s pravnim zastopanjem v zadevi.

V pritožbenem postopku plačana taksa se pritožniku ne vrne.

OBRAZLOŽITEV:

Prvostopenjski organ, ki je izdal s pritožbo izpodbijano odločbo, je v le-tej presodil, da je ND Gorica (v nad. pritožnik) dolžna igralcu Tinetu Kravanji (v nad. igralec) plačati odškodnino v višini 5.000,00 EUR, ker naj bi od Pogodbe o igranju nogometa št. 09/2010 (v nad. pogodba), sklenjene dne 14.05.2010, odstopil neupravičeno, in sicer brez utemeljenega pravnega ali športnega razloga. V obrazložitvi odločbe prvostopenjski organ najprej navaja, da je med strankama sporno določilo IV. odstavka 6. člena pogodbe, s katerim sta se stranki dogovorili, da v kolikor strokovna komisija kluba (v nad. Komisija) ugotovi, da igralec ne daje zadovoljivih rezultatov ali ne ustreza kvaliteti ekipe, lahko klub pogodbo razdre, a ne prej kot v prvem naslednjem igralnem premoru, igralec pa se je s takšnim določilom ob sklenitvi pogodbe strinjal. Nadalje navaja, da je pri predmetnem odstopu pritožnik v celoti sledil in tudi uporabil navedeno določilo, mnenje komisije pa je podkrepil tudi z dokazili, koliko je igralec igral za klub v različnih tekmovanjih. Prvostopenjski organ v obrazložitvi nadalje pove, da gre pri predmetni pogodbi za s strani kluba predlagano vsebino pogodbe ter da je

določilo IV. odstavka 6. člena pogodbe premalo konkretizirano in posledično z vidika skupnega namena strank ob sklepanju pogodbe, sporno in nejasno ter hkrati neveljavno z vidika avtonomnega športnega prava. Takšno določilo igralcu naj ne bi dajalo pravne varnosti, saj slednji ne more pričakovati, kakšne bodo posledice takšnega določila niti nanje ne more vplivati ter je tako v celoti prepuščen klubu, ki tako enostransko odloči o tem, kdaj so kriteriji kluba izpolnjeni oz. kaj sploh pomenijo, zaradi česar naj bi takšno določilo štelo za nezapisano. Prvostopenjski organ se pri odločitvi sklicuje na prakso organov svetovne nogometne zveze in končno ugotavlja, da je pritožnik od pogodbe odstopil brez upravičenega pravnega ali športnega razloga, zaradi česar je igralcu na temelju 12. člena Pravilnika o registraciji in statusu igralcev NZS (v nad. PRSI) dolžan plačati odškodnino. Pri presoji višine odškodnine je prvostopenjski organ upošteval več okoliščin in zaključil, da je pritožnik dolžan igralcu zaradi neupravičenega odstopa od pogodbe plačati 5.000,00 EUR odškodnine.

Pritožnik sprva v svoji pritožbi zoper odločbo prvostopenjskega organa navaja, da je določilo IV. odstavka 6. člena pogodbe jasno in da so bili temu vsled upoštevanji vsi strokovni kriteriji za odločitev, ali igralec daje oz. ne daje zadovoljivih rezultatov in ali ustreza ali ne ustreza kvaliteti ekipe. Pritožnik nadalje navaja, da je Izvršni odbor društva dne 01.08.2010 imenoval komisijo, ki ocenjuje igralski kader ter snuje kadrovske sestave ekipe, navedena komisija pa se je sestala tudi ob koncu tekmovalne sezone 2011/12, in sicer dne 23.05.2011. Komisija se je v polni sestavi sestala tudi po koncu tekmovalne sezone 2010/11, na tej seji pa je ugotovila, da igralec ne daje zadovoljivih rezultatov in ne ustreza kvaliteti ekipe. To je komisija utemeljila s tem, da igralec ni zbral niti enega uradnega nastopa za pritožnika v nobenem od tekmovalnih, v katerem je ta nastopal v sezoni 2010/11. Igralec po oceni komisije ni bil v kadru zaradi slabšega tehničnega in taktičnega znanja od ostalih igralcev, trenerski kader pritožnika je po njegovih navedbah preko vsakodnevnega in celotnega procesa treningov imel vpogled v znanje in sposobnosti igralca, te pa niso bile na nivoju ostalih igralcev 1. ekipe. Po navedbah pritožnika sestava komisije kluba in njeni člani zagotavljajo strokovnost, pravilnost postopka ter objektivnost pri presoji posameznega igralca, zaradi česar je bil predlog za prekinitve pogodbe utemeljen in ni bil plod le subjektivne presoje. Po mnenju pritožnika bi igralec lahko z dobrimi igrami vplival na odločitev komisije in s tem zadostil kriterijem za igranje v prvi ekipi, kar bi pomenilo, da bi bil pozitivno ocenjen. Pritožnik v pritožbi nadalje navaja, da sta stranki pogodbo sklenili prostovoljno, igralec pa se nad navedenim pogodbenim določilom ni pritoževal niti ga ni izpodbijal pred pristojnimi organi, zaradi česar ga je potrebno šteti za veljavnega, saj bi v nasprotnem primeru kršili eno temeljnih načel obligacijskega prava, tj. načelo avtonomnosti.

Igralec je po svojem pooblaščenju dne 06.12.2011 podal tudi odgovor na pritožbo pritožnika, v katerem navaja, da se slednji v pritožbi sklicuje na zmotno uporabo materialnega prava in nepopolno ugotovitev dejanskega stanja, pri čemer pa naj kršitev ne bi podrobneje opredelil. Igralec v odgovoru na pritožbo med drugim navaja še, da ne bo ponavljal tistega, kar je bilo navedeno že v njegovi zahtevi z dne 19.07.2011, saj naj bi prvostopenjski organ v izpodbijani odločbi že natančno in popolno pojasnil podlago za sprejeto odločitev. Ob tem pa navaja tudi, da je iz pritožbe pritožnika mogoče ugotoviti, da se slednji sklicuje na enostransko odpoved pogodbe izključno iz športnega razloga, PRSI pa takšne odpovedi ne predvideva, zaradi česar naj bi bila odpoved že iz tega razloga nezakonita oz. nedovoljena. Igralec je v odgovoru zaključil, da je neutemeljen tudi podrejeni zahtevek pritožnika ter predlagal pritožbenemu organu, da pritožbo zavrne ter v celoti potrdi izpodbijano odločbo ter pritožniku naloži plačilo pritožbenih stroškov igralca.

Pritožnikova stališča v pritožbi so utemeljena in jim je potrebno slediti ter posledično njegovi pritožbi ugoditi.

Najprej se želi pritožbeni organ opredeliti do določbe IV. odstavka 6. člena pogodbe, ki jo stranki različno tolmačita. Po temeljiti preučitvi pogodbe in vpogledu vanjo pritožbeni organ ugotavlja, da navedenega določila ni mogoče označiti kot spornega oz. nejasnega. V predmetni zadevi je bila med strankama sklenjena pogodba o igranju nogometa, za katero se smiselno uporabljajo določbe Obligacijskega zakonika (v nad. OZ) za podjemno pogodbo oz. pogodbo o delu. Igralec se je namreč s pogodbo o igranju nogometa zavezal za pritožnika opraviti določeno delo (igrati nogomet), slednji pa se je igralcu s pogodbo zavezal, da mu bo za to plačal. Skladno s komentarjem OZ je pogodbeno določilo sporno takrat, kadar tudi z njegovo razlago ni mogoče ugotoviti skupnega namena pogodbenih strank, nejasno določilo pa je po svoji naravi podvrsta spornega določila in pomeni tisto določilo, katerega pomen je med strankama sporen in katerega pomena ni mogoče opredeliti niti z ustreznimi pravili razlage. Določba IV. odstavka 6. člena pogodbe pravi, da v kolikor strokovna komisija kluba ugotovi, da igralec ne daje zadovoljivih rezultatov ali ne ustreza kvaliteti ekipe, lahko klub pogodbo razdre, a ne prej kot v prvem naslednjem igralnem premoru (zimski ali poletni), klub pa je v tem primeru prost vseh obveznosti do igralca. Pritožbeni organ ocenjuje, da navedenega določila pogodbe ni moč šteti za spornega, premalo konkretiziranega in nejasnega, kot to zmotno navaja prvostopenjski organ.

Določilo IV. odstavka 6. člena pogodbe je namreč povsem jasno in obenem tudi zadosti konkretizirano, iz njega je namreč že na prvi pogled mogoče opredeliti skupni namen pogodbenih strank, za njegovo razumevanje pa ni potrebno niti posluževanje ustreznih pravil razlage. Kot je pritožnik že pojasnil v svoji pritožbi, ima znotraj društva oblikovano komisijo, ki je pristojna za ocenjevanje ter snovanje igralskega kadra ekipe in kot takšna je gotovo upravičena podajati strokovno oceno glede kvalitete posameznih igralcev društva. Prav tako je na tem mestu potrebno poudariti, da se igralec zoper navedeno oceno komisije pritožnika ni nikoli pritožil oz. tozadevno ni podal niti svojih navedb, da se z navedeno oceno ne strinja, zaradi česar je prvostopenjski organ nato izdal izpodbijano odločbo. Predvsem je za presojo predmetne zadeve relevantno dejstvo, da je igralec **prostovoljno** pristal na pogoje, določene v pogodbi s trenutkom, ko jo je kot takšno tudi podpisal, to pa se je zgodilo dne 14.05.2010.

OZ v svojem 2. členu določa, da za urejanje obligacijskih razmerij velja načelo avtonomije ali prostega urejanja obligacijskih razmerij, saj načelno velja, da so pravila OZ dispozitivne narave. Prav tako je za potrebe presojanja veljavnosti med strankama spornega določila pogodbe potrebno opozoriti na 3. člen istega zakona, ki pravi, da v kolikor stranki soglašata z določeno ureditvijo medsebojnih pravic in obveznosti, ju zakon pri tem načeloma ne omejuje, stranki sta tako pri urejanju obligacijskega razmerja avtonomni, omejitve prostega urejanja obstajajo le v primeru, da svoja razmerja uredita v nasprotju z ustavo, prisilnimi predpisi oz. moralnimi načeli, kar pa se v predmetni zadevi ni zgodilo. 15. člen istega zakonika pa določa, da je pogodba sklenjena, ko se pogodbeni stranki sporazumeta o njenih bistvenih sestavinah. Navedena določba OZ je izraz avtonomije volje in tako pomeni, da se vsaka stranka prosto odloči, ali bo posamezno pogodbo sklenila in kakšna bo njena vsebina. V predmetni zadevi ni sporno, da je igralec prostovoljno pristal na pogodbene pogoje kot tudi ne, da sta se stranki sporazumeli o vseh njenih bistvenih sestavinah, med strankama pogodbe je bilo namreč nesporno doseženo soglasje volj, slednja pa je bila med strankama svobodno oblikovana.

Glede na navedeno je tako jasno in nesporno, da je bila med strankama pogodba **veljavno sklenjena**. Tako ni mogoče slediti stališču prvostopenjskega organa, da je takšno pogodbeno določilo šteti za sporno, nejasno in z vidika avtonomnega športnega prava za neveljavno. Ugotoviti je namreč, da omenjeni organ v svoji odločbi sploh ne navaja pravne podlage za svojo oceno, zakaj naj bi bilo določilo sporno in nejasno, prav tako pa nikjer ne navede, katera pravila avtonomnega športnega prava ga bi kot takšnega štela za neveljavnega. Prav tako je brezpredmetno njegovo stališče, da dejstvo, da strokovna komisija kluba ugotovi, da igralec ne ustreza kriterijem kluba, igralcu ne daje pravne varnosti, saj je tako igralec pri oceni, kdaj ne ustreza kriterijem kluba, v celoti prepuščen oceni kluba. Pritožnik je v pritožbi tudi jasno ponazoril, kako deluje komisija kluba in zakaj je ocenila, da igralec ne ustreza kvaliteti ekipe, saj je, kot je bilo že pojasnjeno, ugotovila, da igralec ni zbral niti enega uradnega nastopa za pritožnika v sezoni 2010/11, in sicer v nobenem izmed tekmovalj, v katerem je pritožnik v navedeni sezoni nastopal, ob tem pa je tudi jasno obrazložila, zakaj je podala takšno oceno za igralca. Stvar oblikovanja strokovne komisije je stvar notranje organizacijske strukture posameznega nogometnega kluba in kot takšno nima vpliva na presojo predmetne zadeve, kot je bilo že pojasnjeno, je bila med klubom in igralcem pogodba pravno veljavno sklenjena, zaradi česar je pritožnik imel pravico enostransko odstopiti, ne da bi to imelo za posledico kakršnekoli nadaljnje obveznosti do igralca. Prav tako prvostopenjski organ nikjer v obrazložitvi izpodbijane odločbe ne konkretizira, s katerimi odločitvami organov Svetovne nogometne zveze naj bi bila odločitev skladna, pač pa le pavšalno uporabi termin »odločitev je skladna s prakso ogranov svetovne nogometne zveze«, ob tem pa ne pojasni tudi, iz katerega razloga šteje določilo pogodbe za nezapisano, saj za to nikjer v odločbi ne navede ustrezne pravne podlage.

Prvostopenjski organ tako v obrazložitvi odločbe napačno zaključuje, da je pritožnik od pogodbe odstopil v nasprotju s PRSI in je posledično igralcu dolžan plačati odškodnino skladno z njegovim 12. členom. Pritožbeni organ na tem mestu ugotavlja, da je pritožnik odstopil od pogodbe upravičeno, in sicer skladno z 11. členom PRSI, saj je odstopil od pogodbe po koncu tekmovalne sezone 2010/11, in sicer dne 01.07.2011, tekmovalna sezona 2011/12 pa se je začela dne 16.07.2011, prav tako iz med strankama sporne določbe izhaja, da je pritožnik ravnal skladno z določilom pogodbe, ko je slednjo razdrl v prvem naslednjem premoru, in sicer poletnem. V predmetni zadevi je šlo za odstop iz upravičenega pravnega razloga, zaradi česar ob upoštevanju 11. člena PRSI odstop pritožnika zanj ne pomeni nobenih pravnih posledic in tako nasproti igralcu ni odškodninsko odgovoren, prav tako pa zaradi odstopa ne more biti podvržen nobenim športnim sankcijam. Navedeno potrjuje tudi določilo IV. odstavka 6. člena pogodbe, ki določa, da je »društvo prosto vseh obveznosti do igralca, v kolikor pride do enostranskega odstopa od pogodbe, ker strokovna komisija društva ugotovi, da igralec ne daje zadovoljivih rezultatov ali ne ustreza kvaliteti ekipe«. Iz navedenih razlogov tako ni mogoče slediti niti navedbam igralca v odgovoru na pritožbo v delu, kjer navaja, da je iz pritožbe mogoče sklepati, da je pritožnik pogodbo odpovedal izključno iz športnega razloga, kar pa ne drži, saj pritožnik v pritožbi nikjer ne navaja, da je prišlo do odpovedi pogodbe iz športnega razloga, še več, iz pritožbe je povsem jasno razvidno, da pogodba ni bila odpovedana iz športnega, pač pa iz upravičenega pravnega razloga, kar je bilo mestoma že pojasnjeno tudi v pričujoči odločbi. Prav tako ni mogoče slediti navedbam igralca v odgovoru na pritožbo niti v delu, kjer navaja, da je prvostopenjski organ v izpodbijani odločbi pravilno in primerno uporabil lex sportiva, saj, kot je pritožbeni organ zgoraj že pojasnil, nikjer v izpodbijani odločbi ni navedeno v nasprotju s katerimi

pravili avtonomnega športnega prava naj bi bila odpoved pogodbe s strani pritožnika. Izpodbijana odločba tako v tem delu ostaja nekonkretizirana.

Iz razloga, ker je pritožbeni organ ocenil, da je bil odstop pritožnika od pogodbe upravičen, ni mogoče slediti tudi navedbi prvostopenjskega organa, da je igralec zaradi odstopa upravičen do odškodnine. Tako pritožbeni organ v tej pritožbi višine odškodnine sploh ne bo presojal, saj je že bilo pojasnjeno, da igralec do nje skladno s PRSI sploh ni upravičen.

Prvostopenjski organ je z odločbo igralcu priznal stroške pravnega zastopanja v predmetni zadevi. Ker se stroški odmerjajo skladno z uspehom strank v postopku in je s to odločbo v celoti odločeno v korist pritožnika, pritožbeni organ zaključuje, da je dolžan stroške pravnega zastopanja v celotnem postopku dolžan kriti igralec sam.

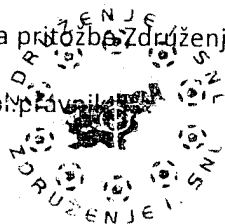
Ta odločba je dokončna.

V pritožbenem postopku plačana taksa se pritožniku ne vrne.

Ljubljana, 16.01.2012

Predsednik komisije za pritožbe Zdrženja 1. SNL

Tomaž Boltin, univ.dipl.inž.

Vročiti:

1. ND Gorica, Bazoviška 4, Nova Gorica
2. Odvetnik Janez Pejovnik, Slovenska cesta 29, 1000 Ljubljana, za igralca Tineta Kravanjo
3. Komisija za status igralcev Zdrženja 1. SNL, tu
4. Arhiv, tu

Številka :197/11

Datum : 26.10.2011

Komisija za status igralcev Združenja 1. SNL je na podlagi določil 62. člena Pravilnika o registraciji in statusu igralcev NZS (v nadaljevanju: PRSI) in sklepa Izvršnega odbora NZS z dne 15.11.2000 o prenosu vodenja tekmovanja na Združenje 1.SNL, v sestavi Jože Kreševič, predsednik komisije, David Kenda, član, Erik Berčnik, član, Ermin Topuz, član in Andraž Južnič, član, v sporu igralca Tineta Kravanje, Mala vas 38, Bovec in Nogometnega društva Gorica, Bazoviška ulica 4, Nova Gorica, glede presoje neupravičenosti odstopa od pogodbe in določitve odškodnine, po dne 19.10.2011 opravljeni seji, izdala naslednjo

o d l o č b o

1. Nogometno društvo Gorica je neupravičeno brez utemeljenega pravnega ali športnega razloga odstopilo od Pogodbe o igranju nogometa št. 09/2010 z dne 14.5.2010, sklenjene z igralcem Tinetom Kravanjo.
2. Nogometno društvo Gorica je igralcu Tinetu Kravanju dolžno plačati odškodnino v višini **5.000,00 EUR**, vse v 15 dneh po pravnomočnosti te odločbe.
3. Nogometno društvo Gorica je igralcu Tinetu Kravanji dolžno plačati odvetniške stroške **212,40 EUR**.

O b r a z l o ž i t e v :

Igralec Tine Kravanja (v nadaljevanju: igralec) je preko pooblaščenca na komisijo za status igralcev (v nadaljevanju: Komisija) dne 19.7.2011 vložil zahtevo za presojo neupravičenosti odstopa od pogodbe o igranju nogometa, sklenjene z Nogometnim društvom Gorica (v nadaljevanju: klub) ter zahtevo po določitvi pavšalne odškodnine v višini 4.200,00 EUR in mesečne odškodnine v višini 700 EUR bruto do 31.5.2014.

Igralec v zahtevi navaja, da je s klubom dne 14.5.2010 sklenil Pogodbo o igranju nogometa št. 09/2010. Pogodba je bila sklenjena za določen čas do 31.5.2014. Igralec je s strani kluba prejel obvestilo o odstopu od pogodbe, ki jo je klub utemeljil na določilu četrtega odstavka 6. člena pogodbe, saj naj igralec ne bi zadovoljeval kriterijev za igranje nogometa, ki jih zahteva klub. Igralec v zahtevi nasprotuje upravičenosti odstopa od pogodbe, kar utemeljuje z dejstvi, da je odstop od pogodbe v nasprotju s pogodbo in določili PRSI. Pri utemeljevanju razlogov neupravičenosti odstopa od pogodbe s strani kluba se igralec sklicuje

tudi na dosedanje prakso Komisije ter prakso organov svetovne nogometne zveze.

Klub je dne 26.7.2011 podal odgovor na zahtevo v katerem v celoti nasprotuje navedbam igralca, kar podkrepi z že navedenim določilom pogodbe in dejstvom, da se je igralec z njim strinjal. Razlog za odstop pa klub utemelji na podlagi mnenja strokovne komisije kluba iz katere izhaja, da igralec ne ustreza športnim kriterijem oziroma kvaliteti prve ekipe kluba. Klub še navede, da je prenehanje pogodbe poskušal doseči s sklenitvijo sporazuma z igralcem ter da mu je v predloženem sporazumu ponudil tudi ustrezno odškodnino zaradi prenehanja pogodbe.

Komisija je prvotno ugotovila, da je za reševanje predmetnega spora pristojna na podlagi določila 2. alineje prvega odstavka 62. člena PRSI, veljavnega od 1.7.2010.

Komisija je po skrbni preučitvi vseh navedb in predloženih dokazov strank ugotovila.

Med strankama je sporno določilo četrtega odstavka 6. člena pogodbe, s katerim sta se stranki dogovorili, da v kolikor strokovna komisija kluba ugotovi, da igralec ne daje zadovoljivih rezultatov ali ne ustreza kvaliteti ekipe, lahko klub pogodbo razdre, vendar ne prej kot v prvem naslednjem igralnem premoru. Komisija ugotavlja, da je klub pri predmetnem odstopu od pogodbe predmetno določilo uporabil, pri čemer mu je v celoti sledil, mnenje strokovne komisije pa v okviru tega postopka podkrepil tudi z dokazili o tem koliko je igralec igral za klub v različnih tekmovanjih.

Komisija v nadaljevanju ugotavlja, da držijo navedbe kluba, da je sklepanje pogodb avtonomno, kar pomeni, da se je igralec s takšnim določilom ob sklenitvi pogodbe strinjal. Ne glede na navedeno je predmetno določilo potrebno presoditi z vidika utemeljenih pričakovanj ob sklenitvi pogodbe in pravne varnosti igralca. Komisija ugotavlja, da gre pri predmetni pogodbi za s strani kluba predlagano vsebino pogodbe, kar je mogoče ugotoviti iz splošno znanega razmerja pogajalske moči klubov in mladih igralcev pri sklepanju pogodb o igranju nogometa v Republiki Sloveniji. Posledično Komisija glede na do sedaj oblikovano prakso, na katero se sklicuje tudi igralec, v predmetnem primeru ugotavlja, da je določilo četrtega odstavka 6. člena, z vidika kaj šteje za kriterije glede zadovoljitve zahtev kluba, premalo konkretizirano in posledično z vidika skupnega namena strank ob sklepanju pogodbe, sporno in nejasno, hkrati pa z vidika avtonomnega športnega prava, ki se uporablja pri razlagi predmetne pogodbe, neveljavno. Splošna navedba, da lahko strokovna komisija kluba ugotovi da igralec ne ustreza kriterijem kluba, igralcu ne daje pravne varnosti, niti igralec ne more pričakovati kakšne bodo posledice takšnega določila oziroma nanje ne more vplivati, posledično je pri odločanju o tem kdaj igralec ne ustreza kriterijem kluba, v celoti prepuščen klubu, ki tako enostransko odloči o tem kaj sploh so kriteriji kluba ter kdaj so ti izpolnjeni. Enostranska odločitev kluba v takšnih primerih pa ima za posledico prenehanje pogodbe. Takšne določbe ni mogoče uporabiti zoper igralca in posledično odstopiti od pogodbe,

zaradi česar Komisija šteje določilo četrtega odstavka 6. člena pogodbe za nezapisano.

Odločitev Komisije je skladna tudi s prakso organov svetovne nogometne zveze, ki v vseh podobnih primerih ugotavljajo, da se takšna določila zoper igralce ne morejo uporabiti, z dostavkom, da bi bila uporaba takšnega določila možna le pogojno, kadar bi bila v pogodbi določena tudi ustrezna odškodnina za predčasno prenehanje pogodbe.

Komisija v predmetnem primeru sicer ugotavlja, da je klub igralcu ponudil sporazumno prenehanje pogodbe, pri čemer mu je kot odškodnino za predčasno prenehanje pogodbe ponudil znesek v višini dveh mesečnih plačil dogovorjenih v pogodbi. Kljub navedeni ponudbi kluba komisija ugotavlja, da v pogodbi klub ni predvidel ustrezne odškodnine, pri predloženem sporazumu pa gre za sklenitev novega sporazuma (obligacijskega razmerja), ki povzroči prenehanje pogodbe, na katerega igralec, ne glede na njegovo vsebino, ni dolžan pristati (avtonomija volje). Pri tem Komisija še pripomni, da ponujeno odškodnina s strani kluba, glede na okoliščine tega primera, nikakor ni ustrezna.

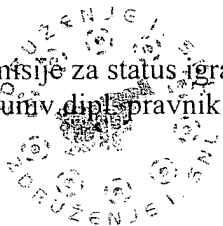
Posledično Komisija ugotavlja, da je klub odstopil od pogodbe brez upravičenega pravnega ali športnega razloga, zaradi česar je igralcu na podlagi kriterijev iz drugega odstavka 12. člena dolžan plačati odškodnino. Tako je Komisija pri odločanju o višini odškodnine upoštevala pogodbeno dogovorjene zneske izplačil ter izvršena izplačila, druge dogovorjene bonitete, preostali čas veljavnosti pogodbe in plačane ali nastale stroške kluba. Dodatno je Komisija pri odločitvi o višini odškodnine upoštevala stopnjo krivde obeh pogodbenih strank za prenehanje pogodbe, splošno raven nogometa v Republiki Sloveniji, kot kriterij iz kroga specifičnosti športa, ter dejstvo, da lahko igralec v času zimskega prestopnega roka (po pravnomočnosti odločitve Komisije) sklene drugo profesionalno pogodbo, na podlagi katere bi pridobival sredstva. Po tako opravljeni presoji je Komisija odločila, da znaša primerna odškodnina, ki jo je klub dolžan plačati igralcu zaradi neupravičenega odstopa od pogodbe 5.000,00 EUR. Komisija je določila t.i. pavšalno odškodnino, ki obsega tako s strani igralca zahtevano pavšalno odškodnino, kot tudi mesečna plačila do konca pogodbe od katere je klub odstopil, vse v skupni višini in upoštevajoč navedene okoliščine za določitev odškodnine.

Komisija je igralcu v skladu z 64. členom PRSI priznala stroške pravnega zastopanja glede na vrednost spornega predmeta in uspeh v tem postopku. Glede na zahtevnost zadeve, ki ne vsebuje težjih pravnih vprašanj ali obsežnih razlag, in glede na zahtevo igralca je komisija uporabila količnik 1,0 tar. št. 2200 Zakona o odvetniški tarifi in igralčeve stroške postopka, glede na zahtevo po povrnitvi, odmerila v višini 177,00 EUR (1,0 x 177,00 EUR) + 20% DDV.

PRAVNI POUK : Zoper odločbo Komisije za status igralcev je dovoljena pritožba, ki jo je potrebno vložiti v roku osem dni od prejema odločbe. Pritožbo je potrebno vložiti na Združenje 1. SNL in v istem roku vplačati pritožbeno takso v višini 400 € na transakcijski račun Združenja številka SI56 3300 0606 3019 135 pri Hypo Alpe Adria Banki d.d. Ljubljana. Pritožba je pravočasna, če je zadnji dan pritožbenega roka poslana po pošti. O pritožbi odloča komisija za

pritožbe Združenja 1.SNL. Če v pritožbenem roku taksa ni plačana, se pritožba zavrže.

Predsednik komisije za status igralcev Združenja 1. SNL
Jože Kreševič, univ. dipl. pravnik l.r.

Vročiti :

1. Odvetnik Janez Pejovnik, Slovenska 29, 1000 Ljubljana, za igralca T.Kravanjo
2. ND Gorica, Bazoviška 4, 5000 Nova Gorica
3. Arhiv, tu